

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسوله محمد وآله الطيبين
برادر که یکی از شاگردان خواجہ امام علامتہ الزمان زین الدین حقیر
الاسلام ابی حامد محمد بن محمد الغالی قدس سرہ بعد از آنکه سالها علم خواند
بود و از وی بہرہ نام حاصل کردہ روزی با خود اندیشہ کرد کہ من سالها
ریخ بردہ ام و علم بسیار حاصل کردہ اکنون نمی دانم کہ ازین حکمہ کدام نافع
خواہد بود و در دستگیر و در کورہ موسی و چراغ عصا من خواہد بود و کدام
نافع خواہد بود تا ترک آن کیم و از آن دور باشم کہ بہر علیہ السلام فرمودہ
است و از آن پناہ بخت خدای بردہ کہ اعوذ بک من علم لا ینفع پس چند
روز درین فکر بود پس این فصل بخت الاسلام نوشت با چند سال
دیگر و التماس نصیحتی نیز کرد کہ پیوستہ خواند و گفت اگر چہ مولانا در جواب
این سؤال کتب بسیار تصنیف کردہ است چون احیای علوم و کتبای
سعادت و جوامع القرآن و دیگر رسالہ اما این ضعیف چیزی خواہد کہ بکمال کاغذ
باشد پس بخت الاسلام بردہ مضجعہ در جواب این فصل نوشتہ
ای فرزند عزیز و دوست مخلص احوال اللہ تعالی کہ فی طاعتہ کہ منشور نصیحتہا از حضرت
رسول صلی اللہ علیہ وسلم نویسد نصیحتی کہ از آن نویسد و فرمایند فی این کتاب

در

در این نصیحتہا کہ از آن حضرت بعالمین نوشتہ اند و فرمودہ اند و اگر از آن نصیحتہا
چیزی بنویسد است پس با من بگوئی کہ تحصیل چندین سالہ تو صورت
ای فرزند نصیحتہا کہ از آن حضرت فرمودہ اند عالمیان را یکی آنست
علامتہ اعراض اللہ عن العبد استغفاله بالایعنی وان امر ذہب ساعتی نیز
ما خلق طرائق ان تقول حسرتہ ومن جاوز الاربعین ولم یطلب خیرہ شرف قلبیہ
الی الناس رجلا نیا را این موعظت کفایتہ است ای فرزند نصیحت در کام
ہوا پرستان تلخ است و منہیات محبوب ایشان علی الخصوص بر کسی
کہ بطلب علم رسمی و فضل و بہرہ دنیا بی مشغول است همچون آن فرزند زہرا کہ
طلب علم چو و سیلنت وی خواہد بود و تجاہت و خلاص و شکاری و در تحصیل
علم است و پس از علم مستغنی است و او را جعل حاجت نیست و این
اعتقاد و قیاس سفاست این قدر نماند کہ چون علم حاصل کند و بدان عمل کنند
بخت بروی موکد تر کرد و در خبر نماند کہ رسول علیہ السلام فرمودہ است
کہ اشد الناس عذابا یوم القیامۃ عالم و در سخنان متیان
وارد است کہ از بزرگان یکی جنید را بجاوب دید گفت یا ابا القاسم ما لہ بجاوب
داد طاحت العبارات و قنیت الاشارات ما نفعنا الا کیفیات
رکعتا یا فی خوف اللیل ای فرزند اندام فلان و از احوال ہی و از معانی ظالی
مباش و یقین دان کہ علم چو در دستگیری نکند و ترا این بشنا معلوم شود کہ کسی
در پیشہ رود در پیشہ ہندی در پیشہ و همچنین سلامہای نیکو مع ہاناکہ
شیر کی بر روی در آید بگوئی از آن سلامہای وی بی آنکہ کار فرمایند شرا این شیر

براست و در